

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

IV. Si quis episcopum praeter auctoritatem sedis apostolicae damnauerit, vel a sede expulerit, de gradu suo deiciatur, & excommunicetur; & episcopi eiecti restituantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

III.

Est etiam in iam fata Nicæna concorditer statutum Synodo, accusatores & accusationes, quas sæculi leges non admittunt, a sacerdotali funditus auerti nocumento. *Ecce, Pfol. 132.* inquit Propheta, *quam bonum & quam incundum, habitare fratres in vnum.* Illi vero non in vnum habitant, qui a fratrum se solatio subtrahunt, aut fratribus insidias preparant. Non alieno vos, fratres, patiamini peccato grauari: quia quod necesse est, nos dicere veremur, id est, ne cuius religio dissipatur, indignatio prouocetur. Præ oculis habete, & tota mentis acie reuerenter aspiciate beati Petri gloriam, & cum ipso communes omnium apostolorum coronas, cunctorumque martyrum palmas, qui pro fratrum non destructione, sed confirmatione & veritate in Christo passi sunt.

IV.

Nos ergo, qui Domini discipuli & dici & esse volumus, portare crucem Christi, & compati fratribus debemus, & non persequi. Subtrahite (rogamus) actus cogitationesque a talibus nocumentis, si non vultis ipsam in vos suscipere vltionem: quoniam talionem meretur qui fratri foueam præparat. Et nos scitote hunc typhum deinceps non esse passuros, vt ea quæ ad hanc specialiter sanctam pertinent sedem, sicut iudicia episcoporum & maiores ecclesiæ causæ, vt paulo superius prælibatum est, vos patiamur nobis inconsultis inuadere absque vestri status periculo. Sed si quis ab hodierna die & deinceps episcopum præter huius sanctæ sedis sententiam damnare, aut propria pellere sede præsumperit, sciat se irrecuperabiliter esse damnatū, & proprio carere perpetim honore, eosque qui absque huius sedis sunt eiekti sententia vel damnati, huius sanctæ sedis auctoritate scitote pristinam recipere cõmunionem, & in propriis restitui sedibus: quoniam & prius, a tempore scilicet apostolorum, hæc huic sedi sanctæ concessa sunt, & postea in memorata Nicæna Synodo, propter prauorum hominum infestationes, atque hæreticorum persecutiones, & insidiantium molimina fratrum, sunt concorditer ab omnibus corroborata, vt magis singuli * prouideant, ne talia audeant perpetrare, & caueant, si non propter Deum & amorem fratrum, tamen propter opprobrium homi-

Concil. Tom. 2.

B b b b ij

25. qu. 2.
Amputato
totius vsur-
pationis.

num, ruborem suum atque canonicam vltionem, saltem hæc timore & verecundia compressa, silentioque comprimantur, amputato scilicet totius vsurpationis excessu, quia nullus debet præsumere quæ sibi non videntur esse concessa. Quam culpam nullo modo potuissetis incidere, si vnde consecrationem honoris accipitis, inde legem totius obseruantia sumeretis: & beati apostoli Petri sedes, quæ vobis sacerdotalis mater est dignitatis, esset ecclesiastica magistra rationis. Vnde sicut multum nos ea quæ a vobis pie recteque sunt acta lætificant, ita nimium ea quæ sunt perperam gesta contristant, quoniam necesse est post multarum talium experimenta causarum hæc in posterum sollicitius prospici, & diligentius præcaueri, quatenus ea, quæ sunt ab apostolis eorumque successoribus statuta, nulla desidia negligantur, nulla dissensione violentur, nulla concertatione turbentur. *Nam sicut in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.* Connexio totius corporis vnam sanitatem, vnam pulcritudinem facit; & hæc quidem connexio totius corporis vnanimitatem requirit, sed præcipue exigit concordiam sacerdotum, quibus etsi dignitas communis non est, tamen ordo generalis est, quoniam & inter beatissimos apostolos in similitudine honoris fuit quædam discretio potestatis, & cum omnium par esset electio, vni tamen datum est vt ceteris præmineret. De qua forma episcoporum quædam orta est distinctio, & magna ordinatione prouisum, ne omnes sibi omnia vindicarent, sed essent in singulis prouinciis singuli, quorum inter fratres haberetur prima sententia, & rursum quidam in maioribus vrbibus constituti sollicitudinem eius susciperent ampliolem, per quos ad vnam beati Petri sedem vniuersalis ecclesiæ cura conflueret, & nihil vsquam a suo capite diffideret. Qui ergo scit se quibusdam præpositum, non moleste ferat aliquem sibi esse prælatum, sed obedientiam quam exigit etiam ipse dependat. *Nolite itaque errare, fratres mei dilectissimi. Doctrinis variis & extraneis nolite abduci.* En instituta apostolorum & apostolicorum virorum Canonesque habetis, his fruimini, his circumdamini, his delectamini,

Rom. 12.

Plura ex his
habentur
in decretali
epistola Vi-
gilius papæ.

Hebr. 13.

Dist. 11.
Nolite et-
rate.

his armamini, vt his freti, circumdati, delectati, armati, contra cuncta inimicorum iacula persistere valeatis. Satis enim indignum est quemquam vel pontificum, vel ordinum subsequendum, hanc regulam refutare, quam beati Petri sedem & sequi videat & docere. Multum enim conuenit, vt totum corpus ecclesiæ in hac sibi obseruatione concordet, quæ inde auctoritatem habet, vbi Dominus ecclesiæ totius posuit principatum, dicente scriptura: *Ordinate in me caritatem.* Et iterum: *Omnia cum ordine* Cont. 1. 1. Cor. 14. Psalm. 47. *fiant.* Iterumque Psalmista prædicante: *Circumdate Sion,* & *complectimini eam, narrate in turribus eius. Ponite corda vestra, in virtute eius, vt enarretis in progenies alteras, quoniam hic est Deus, Dominus noster in æternum, & ipse reget nos in secula.* Officii enim nostri consideratione, non est nobis dissimulare, non est tacere * libertas, quibus maior cunctis Christianæ religionis zelus incumbit, nec per taciturnitatem aut fauere aut consentire videamur fratrum nocuentis. Data Kalendis Octobris, Feliciano & Maximiano viris clarissimis consulibus.

* Deus

* libertas

24. qu. 1. Officii nostri consideratione.

NOTA.

* *Epistola increpatoria Iulii.*] Hanc epistolam Feliciano & Titiano consulibus datam anno Christi 337. ex prima Romana Synodo sub Iulio habita a pontifice nomine scriptam fuisse his rationibus sic factis euidentibus statuere licet. Primum eodem consulatu Feliciani & Titiani hæc epistola atque Romana Synodus consignata sunt. Secundo, quod de iniusta Athanasii & Marcelli Ancyrani condemnatione & relegatione facta redarguantur ab his, qui se hunc ob finem conuenisse in actis Synodi aperte profitentur his verbis: *Pro fratrum oppressione tractantes laboremus; quia dum illi tam grauiter affliguntur, nos nec respirare, nec quiescere possumus.* Anno Christi 336. Athanasium suis Conuentibus aliquoties condemnatum relegauerant: quæ cum citra Romani pontificis scitum & consensum contigissent, iure meritoque de nullitate facti, & ecclesiasticarum constitutionum violatione reprehenduntur. An citra Romani pontificis consensum & approbationem Concilia celebrare liceat, supra multis in locis attingimus.

Epistolam hanc esse Iulii probatur rationibus. Ratio 1. Ratio 2.